

عنوان مقاله:

گونه‌شناسی نظریه‌های ادبی

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 15، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مجاهد غلامی - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران.

خلاصه مقاله:

رویکردهای نقد ادبی مدرن کیش‌های نظریه‌مدار، آن هم نظریه‌های بینارشته‌ای هستند. این نظریه‌ها و رویکردهای تقاضانه مبتنی بر آنها را می‌توان براساس معیارهای گونه‌بندی کرد. در پژوهش پیش رو که به شیوه تحلیلی توصیفی و با هدف گردآوری و ارزیابی مدل‌های گونه‌بندی نظریه‌های ادبی فراهم آمده است، ابتدا «نقد دانشگاهی» از «نقد ژورنالیستی» بازنگارانده شد؛ سپس نشان داده شده است که تاکنون بنابر چه شاخص‌های نظریه‌های ادبی گونه‌بندی شده است و کدام یک از گونه‌ها از گونه‌های دیگر، کارآئی بیشتری دارد. یافته‌ها حکایت از آن دارد که در یکی از مدل‌های پیش گفته، گونه‌شناسی نظریه‌های ادبی بر این مبنای صورت گرفته است که این نظریه‌ها می‌خواهند به چه پرسش‌هایی پاسخ بدهند. الگوی پیشنهادی دیگری برای گونه‌شناسی نظریه‌های ادبی، الگوی ابرامز است که در آن، نظریه‌های ادبی بسته به اینکه معطوف به کدام یک از عوامل «هنرمند»، «مخاطب»، «جهان» و «متن»‌اند، به چهار گونه «نظریه‌های محاکاتی»، «نظریه‌های پرآگماتیک»، «نظریه‌های نمایانه» و «نظریه‌های عینی» تقسیم پذیر هستند. چنین برمی‌آید که فعلاً کامل ترین الگو در این باره، الگوی یاکوبسن سلدن و ویدوسون باشد. در این الگو با کتاب گذاشتن « مجرای ارتقاچی »، پنج عامل در فرایند نقد می‌تواند دخالت داشته باشد و توجه حداکثری به هریک از این عوامل گونه‌ای از رویکردهای نقد ادبی را دیگر گونه‌ها بازمی‌شناساند: نقد ادبی نویسنده مدار (نقد ادبی رمانیک و نقد روانشناسی)، نقد ادبی خواننده مدار (نقد پدیدارشناسی و نظریه دریافت)، نقد ادبی متن مدار (فرمالیسم روسی و نقد نو)، نقد ادبی موضوع مدار (نقد مارکسیستی و تاریخ گرایی نوین)، و نقد ادبی مرگان مدار (ساختارگرایی و پساساختارگرایی).

کلمات کلیدی:

رویکردهای نقد ادبی مدرن، گونه‌های نظریه ادبی، الگوی ارتباط زبانی، ابرامز، سلدن و ویدوسون

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845198>